

ระบบการศึกษาของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ข้อมูลทั่วไปของประเทศเยอรมนี

เยอรมนี (อังกฤษ: Germany; เยอรมัน: Deutschland) หรือชื่ออย่างเป็นทางการคือ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (อังกฤษ: Federal Republic of Germany; เยอรมัน: Bundesrepublik Deutschland) เป็นประเทศที่มีการปกครองแบบสหพันธ์สาธารณรัฐแบบมีรัฐธรรมนูญในทวีปยุโรปตอนกลาง โดยเป็นการรวมตัวของรัฐทั้งหมด 16 รัฐ มีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยเชิงเสรีภาพและรัฐสวัสดิการ พรมแดนทางทิศเหนือติดทะเลเหนือ เดนมาร์ก และทะเลบอลติก ทิศตะวันออกติดโปแลนด์และสาธารณรัฐเช็ก ทิศใต้ติดออสเตรีย และสวิตเซอร์แลนด์ ทิศตะวันตกติดฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก เบลเยียม และเนเธอร์แลนด์ มีเมืองหลวงและเมืองใหญ่ของประเทศคือ เบอร์ลิน เยอรมนีมีประชากรประมาณ 80 ล้านคนและเป็นประเทศที่มีความหนาแน่นประชากรสูงสุดแห่งหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นประเทศที่มีคนย้ายถิ่นมากที่สุดเป็นอันดับสามของโลก

เยอรมนีเป็นหนึ่งในสมาชิกผู้ก่อตั้งสหภาพยุโรปและยังก่อตั้งสหภาพการเงินกับสมาชิกในสหภาพยุโรปอีก 17 ประเทศ โดยใช้ชื่อว่ายูโรโซน เยอรมนีเป็นสมาชิกของกลุ่ม UNO, OECD, NATO, G7 และ G20 เยอรมนีเป็นประเทศที่มีอิทธิพลต่อประเทศอื่นๆ ในยุโรปและเป็นประเทศที่มีความสามารถที่จะแข่งขันในระดับโลก

เมืองหลวง เบอร์ลิน

ที่ตั้ง ตั้งอยู่กลางทวีปยุโรป มีพรมแดนติดกับทะเลบอลติกและทะเลเหนือ พื้นที่ประมาณ 357,022 ตร.กม. ระยะทางจากเหนือสุดถึงใต้สุด 876 กม. ระยะทางจากตะวันตกสุดถึงตะวันออกสุด 640 กม. อาณาเขต

ศาสนา คริสต์นิกายโรมันคาทอลิก 27.1% คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ 24.9% คริสต์นิกาย ออทอดอกซ์ 2% อิสลาม 5.2%

ภาษา ภาษาเยอรมันเป็นภาษาประจำชาติและภาษาราชการ ภาษาถิ่นหลายเผ่าอาทิ เผ่าฝรั่งเศสวาลอนเปียงซ์เคิน และไบเอรีน

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 99% งบประมาณด้านการศึกษา 5% ของ GDP

กลยุทธ์และนโยบายการศึกษาของประเทศเยอรมนี

กลยุทธ์การศึกษาของเยอรมนีมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ทางวิชาการของนักเรียน โดยมีการเน้นการศึกษาที่หลากหลายและเปิดกว้าง เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการสนับสนุนนวัตกรรมในการสอน

นโยบายการศึกษาของเยอรมนียังให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านอุตสาหกรรมและการทำงาน ร่วมกันกับภาคเอกชน มีการสนับสนุนทั้งการศึกษาทางวิชาการและการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ นอกจากนี้ เยอรมนียังเน้นในการสร้างระบบการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้โดยไม่มีข้อจำกัด มีการให้ทุนการศึกษาและสนับสนุนทางการเงินเพื่อให้นักเรียนทุนน้อยมีโอกาสเข้ารับการศึกษาที่ดี

กลยุทธ์และนโยบายการศึกษาของเยอรมนีเน้นการพัฒนาบุคลากรคุณภาพและทักษะที่เน้นไปที่การใช้ประโยชน์ในสังคมและตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เป้าหมายทางการศึกษาของประเทศเยอรมนี

เป้าหมายทางการศึกษาของประเทศเยอรมนีเน้นส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพและส่งเสริมความเป็นมนุษย์ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะทางวิชาการและทักษะที่จำเป็นในการทำงานในสังคมของศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ เยอรมนียังมุ่งหวังที่จะสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมเพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเข้าร่วมกับตลาดแรงงานโลกในอนาคต

ระบบการศึกษาในประเทศเยอรมนี

รัฐบาลเยอรมนีมีการควบคุมโรงเรียนและระบบการศึกษาให้อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราที่ 7 มลรัฐแต่ละแห่งมีกระทรวงศึกษาธิการของรัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบบริหารงานอย่างเสรีภาพในการจัดการกับระบบการศึกษาของโรงเรียนสามัญศึกษา วิสามัญศึกษา และการศึกษาผู้ใหญ่ ดังนั้นระบบการศึกษาแต่ละรัฐจึงมีรายละเอียดความแตกต่างกันไป แต่เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำกันในแต่ละรัฐ ในกรณีที่มีนักเรียนต้องเปลี่ยนไปเรียนที่รัฐอื่น ดังนั้นทุกรัฐจึงมีการเจรจาตามข้อตกลงแฮมเบิร์ก (Hamburger Abkommen) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม ค.ศ. 1971 ที่กำหนดให้ทุกรัฐมีการศึกษาภาคบังคับ และจัดแบบแผนการเรียนการสอนเหมือนกันทั่วประเทศ คือมีการศึกษาภาคบังคับ สำหรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 6 ถึง 18 ปี (รวมทั้งหมด 12 ปี) มีหน้าที่ต้องไปเรียนหนังสือเต็มอัตราอย่างน้อยที่สุด 9 ปีจาก 12 ปีของการศึกษาภาคบังคับ (บางรัฐอาจเป็น 10 ปี) และรับรองประกาศนียบัตรแต่ละโรงเรียนในทุกรัฐ

เยอรมนีเป็นประเทศที่มีสวัสดิการที่ดี จึงทำให้สถาบันการศึกษาของรัฐทั้งประเทศมีมาตรฐานในรูปแบบเดียวกัน จึงทำให้ไม่มีการจัดอันดับภายในประเทศ นอกจากนี้ เด็กในเยอรมนีสวนมากนิยมเรียนที่โรงเรียนใกล้บ้านเป็นหลัก ส่วนโรงเรียนเอกชนในประเทศเยอรมนี มีจำนวนน้อยและไม่เป็นที่นิยมมากนัก เช่นเดียวกับโรงเรียนประจำที่มีจำนวนน้อยมาก

ระบบการศึกษาของเยอรมนี มุ่งเน้นให้เด็กมีการพัฒนาไปตามวัย และความถนัดของแต่ละบุคคล โดยในระดับปฐมวัย (ก่อนเริ่มการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษา) เด็กอายุตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จนถึง 6 ปี สามารถเข้าโรงเรียนอนุบาล ซึ่งจะเน้นกิจกรรมการเล่น ร้องเพลง ระบายสี และงานประดิษฐ์ต่างๆ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้พัฒนาทักษะตามวัย เยอรมนีกำหนดการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี เริ่มเมื่อเด็กอายุ 6 ปี จะเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา (Grundschule) เป็นเวลา 4 ปี เมื่อจบชั้นเรียนที่ 4 เด็ก ๆ จะเรียนต่อชั้นมัธยมในโรงเรียนแบบต่าง ๆ แบ่งตามความเข้มข้นของวิชาการและการปฏิบัติในหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งมี 4 รูปแบบ ได้แก่ Hauptschule Realschule Gymnasium และ Gesamtschule

ระดับประถมศึกษา (Grundschule)

ในระดับประถมต้น (Primarstufe) เริ่มนับตั้งแต่ชั้นประถม 1 ถึง 4 (1.Klasse - 4.Klass ในภาษาเยอรมัน (Klasse แปลได้ว่า ระดับชั้น) มีการเรียนใน 14 รัฐ แต่อีก 2 รัฐ คือ รัฐเบอร์ลิน (Berlin) และ รัฐบรันเดินบวร์ก (Brandenburg) ที่เรียนเพิ่มมากกว่ารัฐอื่นๆ อีก 2 ปีในระดับประถมปลาย (Orientierungsstufe) รวมเรียนระดับประถมเป็น 6 ปี จุดมุ่งหมายของ 2 รัฐนี้ เพื่อให้ครูผู้สอนได้สังเกตพฤติกรรมและความตั้งใจเด็ก และให้คำแนะนำที่ถูกต้องกับเด็กในการศึกษาในระดับต่อไป

ในการเรียนชั้นประถมศึกษา ไม่มีการสอบให้คะแนนแต่มีรายงานผลของการเรียน ซึ่งครูประจำชั้นจะเขียนเป็นใบรับรองเมื่อถึงสิ้นปี เมื่อนักเรียนจบชั้นประถม 4 หรือ 6 ในรัฐเบอร์ลิน(Berlin) และรัฐบรันเดินบวร์ค (Brandenburg) จะมีผลการเรียนแจ้งว่าเด็กสามารถไปเรียนต่อสายใดที่เหมาะสม

ระดับมัธยมศึกษา

ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Sekundarstufe I) บางรัฐที่มีระดับประถมต้น จะเริ่มจาก 5.Klasse ถึง 6.Klasse หรือรัฐที่มี Orientierungsstufe จะเริ่มเรียนระดับมัธยมต้นที่ 7.Klasse ในระดับมัธยมต้นนี้มีโรงเรียนให้เลือกมากมายหลายประเภทขึ้นอยู่กับแต่ละรัฐจะกำหนด แต่โดยหลักแล้วทุกรัฐต้องมีโรงเรียน 3 ประเภท คือ

โรงเรียนแบบ Hauptschule เป็นโรงเรียนมัธยมที่สอนความรู้ทั่วไป ตั้งแต่ชั้นเรียนที่ 5-9 (เทียบเท่ากับ ชั้น ป. 5 – ม. 3 ของไทย) โดยเมื่อจบชั้นเรียนที่ 9 จะได้รับประกาศนียบัตรมัธยมตอนต้น เรียกว่า Hauptschulabschluss และนักเรียนสามารถเลือกเรียนชั้นเรียนที่ 10 ได้ตามความสมัครใจ สำหรับโรงเรียนแบบ Realschule จะมีหลักสูตรเรียนตั้งแต่ชั้นเรียนที่ 5-10 (เทียบเท่าชั้น ป. 5 – ม. 4 ของไทย) ซึ่งนักเรียนจะได้รับประกาศนียบัตรที่เรียกว่า Realschulabschluss โดยนักเรียนสามารถเข้าเรียนต่อในโรงเรียนฝึกอาชีพได้

โรงเรียนแบบ Gymnasium เป็นโรงเรียนมัธยมที่เน้นด้านวิชาการ จะมีทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Sekundar Stufe I) ตั้งแต่ชั้นเรียนที่ 5-10 และระดับเตรียมอุดมศึกษา (Sekundar Stufe II) ตั้งแต่ชั้นเรียนที่ 11-13 เมื่อจบการศึกษา จะมีการสอบที่เรียกว่า Abitur ซึ่งผลสอบสามารถนำไปสมัครเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้

โรงเรียนแบบ Gesamtschule เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสม ซึ่งรวมโรงเรียนแบบ Hauptschule แบบ Real Schule และแบบ Gymnasium เข้าด้วยกัน เปิดสอนตั้งแต่ชั้นเรียนที่ 5-13 เด็กที่เรียนที่นี่สามารถเลือกเรียนชั้นมัธยมรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง และหากเห็นว่าไม่เหมาะสมกับความสามารถของตน อาจย้ายไปเรียนในรูปแบบอื่นที่เหมาะสมกับตัวเองแทนได้

โรงเรียนสายอาชีพ (Ausbildung)

การฝึกงานวิชาชีพ (Ausbildung) นั้น ไม่ว่าจะจบจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประเภทใดก็สามารถฝึกได้ ระยะเวลาในการฝึกงานจะแตกต่างกันไปตามสาขาอาชีพ เป็นการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน วิชาชีพที่เลือกเรียนมีมากมาย เช่น พนักงานบริษัทห้างร้าน การค้าด้านธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก ช่างฟิต ช่างไฟฟ้า ช่างกลอุตสาหกรรม ผู้ช่วยแพทย์ เคมี ช่างทำผม ฯลฯ หลักเกณฑ์การเรียนมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบกันไปเป็นเวลา 2 ถึง 3 ปี ตามประเภทของอาชีพที่เลือก ในการเรียนจะแบ่งเป็นเรียนที่โรงเรียน 40 เปอร์เซ็นต์ และที่บริษัทหรือโรงงานที่ฝึกงาน 60 เปอร์เซ็นต์ ระหว่างฝึกงานผู้ฝึกงานที่เรียกว่า เลร์ลิง (Lehrling) ฝึกงานอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน และจะได้รับเงินค่าตอบแทนจากนายจ้างอีกด้วย

ส่วนผู้ที่มิวุฒิ Abitur แล้วจะได้รับการลดเวลาเรียนลงไปตั้งแต่ครึ่งปี จนถึง 1 ปี ส่วนการฝึกวิชาชีพขึ้นอยู่กับสมาคมอาชีพสหภาพแรงงานและกระทรวงที่รับผิดชอบ จะเป็นผู้กำหนด เมื่อจบแล้วจะมีการจัดสอบโดยคณะกรรมการสมาคมอุตสาหกรรมและหอการค้า (Industrie- und Handelskammer) หรือ IHK และผู้เรียนจะได้รับใบประกาศนียบัตรจากหอการค้าของอาชีพแต่ละแขนงไป

โรงเรียนพิเศษ (Sonderschule, Foerderzentrum)

การศึกษาภาคบังคับมีผลบังคับสำหรับเด็กพิการด้วย โรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหา

- โรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหากับผู้ปกครอง และเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือด้านการพัฒนาทักษะ Foerderschule Schwerpunkt emotionale und soziale Entwicklung เด็กกลุ่มนี้จะมีปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่ซับซ้อน ขึ้นอยู่กับปัญหาบรรทัดฐานพฤติกรรมและสังคมสิ่งแวดล้อม และคุณธรรมที่เด็กได้รับมา ด้านสุขภาพจิต เด็กอาจอยู่ในสภาพที่หวาดกลัว ไม่เชื่อมั่นในตนเอง เกิดความทุกข์ ความกังวล หรือตั้งเงื่อนไขให้กับตัวเอง ทำให้การพัฒนาการด้านทักษะมีปัญหาและไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ และมีอารมณ์ที่รุนแรง เด็กกลุ่มนี้ต้องการพัฒนาการมีชีวิตตามวิวัฒนาการทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านจิตวิทยาและบุคลิกภาพ

โรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน Foerderschule fuer Lernbehinderte จำแนกประเภทจาก ICD-10 ประเภท

- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับคนตาบอด
- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการมองเห็น
- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กปัญญาอ่อน
- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับคนหูหนวก
- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการฟัง
- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กร่างกายพิการ
- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพูด
- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กใบ้
- โรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาเรื่องเจ็บป่วย หรือต้องรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล

เป็นเวลานาน

- โรงเรียนการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กที่มีพรสวรรค์เป็นพิเศษ เช่นมี IQ มากกว่า 130 หรือมากกว่านั้น

ระดับอุดมศึกษา

การเรียนในระดับอุดมศึกษาของเยอรมนี ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในสถาบันต่างๆ 5 ประเภท คือ

- มหาวิทยาลัย (Universität) เน้นการเรียนการสอนทางด้านทฤษฎีในหลักสูตรด้านแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- มหาวิทยาลัยที่เน้นภาคปฏิบัติ (Fachhochschule) เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นในทางปฏิบัติ โดยจะสอนเพื่อนำองค์ความรู้ไปใช้ในอุตสาหกรรมมากกว่าการทำวิจัย
- วิทยาลัยศิลปะและการดนตรี (Kunst- und Musikhochschule) ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกเรียนสาขาวิชาได้ตามความถนัด เช่น จิตรกรรมการแสดง นาฏศิลป์ การออกแบบ การดนตรี ภาพยนตร์
- Paedagogische Hochschule หรือ วิทยาลัยครู
- Gesamthochschule ที่รวมเอา Universitaet และ Fachhochschule รวมกันไว้ในสถาบันเดียว

การเรียนสายอาชีพ

สำหรับการเรียนสายอาชีพ (Berufsausbildung) ผู้เรียนต้องมีความรู้โดยจบประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการเรียนภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับภาคปฏิบัติ คือ เรียนในโรงเรียนอาชีวะ (Berufsschule) ซึ่งจะสอนวิชาการและวิชาเฉพาะเกี่ยวกับอาชีพนั้นๆ และเรียนภาคปฏิบัติ คือ ฝึกงานในบริษัท ห้างร้าน โรงงานที่รับเป็นผู้ฝึกอบรม โดยการเรียนในสายอาชีพนี้ ผู้เรียนจะได้รับเงินเดือนจากบริษัทหรือห้างร้านที่ไปฝึกงาน โดยจะใช้เวลาเรียนประมาณ 2-3 ปี

ความร่วมมือด้านการศึกษากับประเทศไทย

เยอรมนีจัดได้ว่าเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาที่เข้มแข็งและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีหลักสูตรอาชีวศึกษาที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากทั่วโลก ความโดดเด่นในฐานะประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ และความก้าวหน้าด้านวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนวัตกรรม เป็นจุดสนใจให้นักเรียนต่างชาติจากประเทศต่างๆ รวมทั้งไทยไปศึกษาในเยอรมนี ด้วยจุดเด่นของระบบการศึกษาของเยอรมนีดังกล่าว ไทยจึงส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับเยอรมนีเพื่อเรียนรู้ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญจากเยอรมนี โดยเฉพาะในด้านที่เยอรมนีมีความโดดเด่น ตัวอย่างความร่วมมือที่สำคัญ อาทิ การสนับสนุนของเยอรมนีในการจัดตั้งโรงเรียนเทคนิคพระนครเหนือ เมื่อปี พ.ศ. 2502 ซึ่งได้พัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือในปัจจุบัน อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการของไทยยังได้พัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานของเยอรมนีในสาขาการศึกษาทวิภาคี (dual system) ซึ่งเป็นระบบการอาชีวศึกษาที่มีชื่อเสียงของเยอรมนี โดยได้ลงนามบันทึกความเข้าใจแล้ว 4 ฉบับ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนระบบทวิภาคีในประเทศไทย

นอกจากนี้ “โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย” เป็นความร่วมมือระหว่างไทยกับเยอรมนี ในด้านการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นโครงการที่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงพระกรุณาพระราชทานพระราชดำริให้ริเริ่มดำเนินการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ของไทย โดยมีความร่วมมือกับมูลนิธิบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย (Stiftung Haus der kleinen Forscher) ของเยอรมนี ซึ่งดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กในด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยการสนับสนุนครูและนักการศึกษาด้านเนื้อหาสำหรับการเรียนการสอนที่เน้นการสืบเสาะหาความรู้ (inquiry-based learning) โดยได้นำกิจกรรมดังกล่าวมาทดลองดำเนินการในประเทศไทย

“โครงการนักศึกษาภาคฤดูร้อนเดซี” (DESY Summer Student Programme) เป็นความร่วมมือด้านการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์สำหรับเยาวชนในระดับอุดมศึกษา โดยเป็นโครงการที่ให้ทุนแก่นักศึกษาไทยในสาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ในระดับปริญญาตรี หรือในชั้นปีที่ 1-2 ในระดับปริญญาโท เข้าร่วมกิจกรรมปฏิบัติการวิจัยร่วมกับเยาวชนประเทศอื่น เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ในช่วงฤดูร้อนของยุโรป โดยนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจะได้ไปทำงานในห้องปฏิบัติการของสถาบันสถาบัน Deutsches Elektronen-Synchrotron หรือ DESY ที่นครฮัมบูร์ก ตามสาขาที่เลือกตามความถนัด ซึ่งได้แก่ การทดลองทางฟิสิกส์ของอนุภาคมูลฐาน การทดลองที่ใช้แสงซินโครตรอน การวิจัยเครื่องเร่งอนุภาค ทฤษฎีของอนุภาคมูลฐาน และการคำนวณด้านฟิสิกส์พลังงานสูง

วิศวกรรมศาสตรนานาชาติสิรินธร ไทย-เยอรมนี (TGGS) ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาและวิจัยในเยอรมนี และการจัดสรรทุนการศึกษาแก่อาจารย์

และนักวิจัยจากไทยปีละกว่า 300 คน ตลอดจนการสนับสนุนโครงการความร่วมมือระดับมหาวิทยาลัย อาทิ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านนโยบายสาธารณะและธรรมาภิบาล เยอรมัน-อุษาคเนย์ (German Southeast Asian Centre of Public Policy and Good Governance หรือ CPG) ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร ไทย-เยอรมัน (TGGS) ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นต้น

ในส่วนของเยอรมนี องค์การแลกเปลี่ยนวิชาการเยอรมัน (Deutscher Akademischer Austauschdienst: DAAD) ซึ่งเป็นองค์กรสำคัญในการสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาเยอรมันในประเทศไทย และสนับสนุนทุนการศึกษาและการวิจัยสำหรับนักศึกษาและนักวิชาการของไทย โดย DAAD ได้เริ่มดำเนินการในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2500 โดยการส่งอาจารย์ภาษาเยอรมันมาสอนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นได้ขยายขอบเขตภารกิจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อาทิ การจัดอาจารย์มาสอนตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทย ซึ่งปัจจุบัน มีอาจารย์จาก DAAD สอนอยู่ในมหาวิทยาลัย 4 แห่งของไทย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบัณฑิตวิทยาลัย นอกจากนี้ ในเยอรมนี ยังมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนวิชาไทยศึกษา (Thai Studies) และภาษาไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยฮัมบูร์ก (Hamburg University) มหาวิทยาลัยฮุมโบลด์ท์ (Humboldt University) มหาวิทยาลัยพัสเซา (Passau University) และมหาวิทยาลัยเกอเธ่ ที่นครแฟรงก์เฟิร์ต (Goethe University Frankfurt) รวมทั้งมีมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา (South East Asia Studies) อาทิ มหาวิทยาลัยไฟรบวร์ก (Freiburg University) ด้วย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประเทศเยอรมนี

Bettina Stark-Watzinger

Bundesministerin für Bildung und Forschung

รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการและการวิจัยของรัฐบาลกลาง

หน้าที่และความรับผิดชอบ

- งานพื้นฐานและการประสานงานตลอดจนการออกกฎหมายสำหรับการฝึกอบรมสายอาชีพนอกหลักสูตรและการศึกษาต่อ
- ควบคุมดูแลเงินทุนการฝึกอบรมและการจัดหาเงินทุน (ร่วมกับรัฐ)
- การควบคุมหลักการทั่วไปของการอุดมศึกษา
- การขยายและการก่อสร้างมหาวิทยาลัยใหม่ๆ
- ส่งเสริมเทคโนโลยีที่สำคัญ เช่น ในด้านการวิจัยด้านสุขภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อการจ้างงานและงานเชิงนวัตกรรม
- การออกแบบเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยและการเคลื่อนย้ายระบบนิเวศตลอดจนการขนส่ง
- การส่งเสริมการวิจัยการขนส่งทางอากาศและเทคโนโลยีทางทะเล

ข้อมูลอ้างอิง

<https://benjamas.de.tl/bildung.htm>

https://www.tornok.com/?page_id=214

<https://www.alinks.org/th/education-system-in-germany/>

<https://www.service.bund.de/Content/DE/DEBehoerden/B/BMBF/Bundesministerium-fuer-Bildung-und-Forschung.html?nn=4641496>

https://www.nia.go.th/media/almanac/2022/01/%E0%B9%80%E0%B8%A2%E0%B8%AD%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%99_2565.pdf